

Seg kunde begribe det, hvis Besidderen ved at opfige Pengene kunde bevirke, at han kunde stille dem i sin egen Lomme. Da kunde man nære nogen Frygt, men naar der ved en saadan Opfigelse ikke sker Andet; end at Pengene maa sættes ud paa andre Steder paa lignende Vilkaar, veed jeg ikke, af hvad Grund de Naagjældende skulde sigte Obligationerne op. Naturligvis kan der forekomme de Tilfælde, hvor det kan tænkes at ville ske; det er Noget, som jo ogsaa vil kunne blive Tilfældet uden en saadan Lov om Majoraternes Overgang til fri Eiendom; men i saa Fald sker jo ikke Andet, end at Vedkommende „behandles i Overensstemmelse med den Forskrivning, han har udstedt“; men at det skulde være Lovgivningens Sag at værne om de Naagjældende i saa Henseende, kan jeg ikke forstaa. Det er naturligvis Noget, som ikke er af saa overordentlig stor praktisk Betydning; men det er dog Noget, der forekommer Mindretallet at stride imod den naturlige Ret. Hvad Forslagene under Nr. 8 og 9 angaar, da har Udvalgets Mindretal set sig i Stand til at kunne tiltræde dem.

Justitsministeren: Eigesom den ærede Ordfører forudstillede et Par almindelige Bemærkninger, som vedkom Sagen i dens Helhed, skjøndt ikke nærmest dette Afsnit, saaledes skal jeg gjøre det Samme, skjøndt de Hovedspørgsmaal, denne Lov frembyder, først ville komme til Afstemning ved det følgende Afsnit, ihvorvel der umægtelig ved et Endringsforslag er sket en Henvisning til §§ 11—13, saa at disse Paragrafer middelbart drages ind i dette Afsnit. Efter at denne Sag nu gjentagne Gange har været forhandlet, kan der imidlertid ligesaa lidt for mig som for den ærede Ordfører være noget væsentligt Nyt at fremføre. Eigeoverfor en spørgende Henstilling af det ærede Mindretal om, hvorledes Regjeringen stiller sig ligeoverfor de Hovedforslag, som ere fremkomne under Nr. 1 og 45 og de hermed i Forbindelse staaende Forslag under Nr. 2 og 7, maa det være mig tilladt at udtale, at det ærede Medlem dog vist ikke kan være i Tvivl om, hvilket Svar jeg i saa Henseende maa give. Det er jo nemlig en ligefrem Pligt for den,

der fremkommer med et Lovarbejde, at gjøre sig Rede for samtlige dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal af principiel Natur, forsaavidt han efter Sagens Stilling allerede under Udarbejdelsen er i Stand dertil. Det er jo umuligt altid at forudsæ alle de Betragtninger, som kunne komme frem under Sagens Behandling. Der kan fremstille sig nye Sider; fremkomme nye Oplysninger, saa at en Minister selvfølgelig maa være beredt til at laane Dre til, hvad der under Behandlingen her saaledes kan fremkomme med Hensyn til Enkelthederne. En Minister maa ingenlunde forhærde sig, om jeg saa maa sige, i den Affattelse, som et Lovforslag fra Først af har faaet, han maa være modtagelig og villig til efter Overenskomst at modtage et andet Udtryk for den Tanke, som han har tilegnet sig, og som er fremkommen i Lovarbejdet; men paa den anden Side tror jeg, at det dog med Rette maa kunne forlanges af den, der fremkommer med et Lovforslag, som gjentagne Gange har været Gjenstand for Overveielse, at han har klaret sig sin Hovedanskuelse saaledes, at det ikke kan betragtes som noget Bevis paa nogen Smødekomen, men snarere som et Tegns paa, at han ikke tilstrækkelig havde overveiet Sagen, hvis han senere kunde slutte sig til Forslag af indgribende Betydning, som hvilede paa en Grundtanke, der var væsentlig forskjellig fra Lovarbejdets; det vilde, naar ikke i alt Fald længere Tid laa imellem, som kunde øve nogen Indflydelse, ikke være en Smødekomen, men en Erkjendelse af, at han ikke tilstrækkelig havde overveiet Sagens Fundamenter, førend han har frembragt Lovforslaget. Derfor tror jeg ikke, at de ærede Forslagsstillere af Mindretallet eller det ærede Thing kan vente, at jeg skal fravige min Opfattelse af Lovforslagets Stilling til Grundlovsbestemmelsen om dette Forhold. Jeg har tilstrækkelig tidligere tilkjendegivet, at Regjeringen efter moden Overveielse af Sagen ikke kan ved denne Sags Behandling gaa ud over den ved Grundloven givne Grændse, Fastsættelsen af de Regler, de Former og Betingelser, hvorunder majoratbundet Gods kan gaa over til fri Eiendom. Jeg har gjentagende tydelig nok udtalt, at Ministeriet ikke vilde kunne med-